



لشکر روبات‌ها کنترل نیروگاه آسیب‌دیده دایچی را بدست گرفت

سطح تشعشعات رادیواکتیو نیروگاه دایچی مانع از حضور نزدیک کارگران شده است. به همین دلیل پس از روبات‌های ژاپنی، روبات‌های پیشرفته دیگر کشورها نیز عازم نیروگاه هسته‌ای فوکوشیما دایچی شده‌اند.

سطح تشعشعات رادیواکتیو نیروگاه دایچی مانع از حضور نزدیک کارگران شده است. به همین دلیل پس از روبات‌های ژاپنی، روبات‌های پیشرفته دیگر کشورها نیز عازم نیروگاه هسته‌ای فوکوشیما دایچی شده‌اند. روبات‌های کشورهای دیگر در حال پیوستن به تلاش‌ها برای پایدارسازی نیروگاه هسته‌ای فوکوشیما دایچی هستند.

به گزارش نیوساینست، ژاپنی‌های علاوه بر روبات‌های مونیروبو که وظیفه نظارت بر تشعشعات هسته‌ای را دارند، از روبات‌های آتش‌نشانی بدون سرنشین هم استفاده می‌کنند. این روبات‌ها در خدمت اداره آتش‌نشانی توکیو هستند، نهادی که در سال 1986، اولین روبات خود به نام رنگین کمان 5 را که یک آب‌پاش بود، معرفی کرد. از چنین روبات‌هایی، در آتش‌سوزی‌هایی استفاده می‌شود که بیش از حد بزرگ یا بیش از حد خطرناک باشند و نزدیک شدن آتش‌نشان‌ها را غیر ممکن ساخته باشند. آتش‌نشان بدون سرنشین ژاپنی‌ها، به مدت 13 ساعت، آب دریا را با یک شلنگ 800 متری، مستقیماً به استخر میله‌های سوخت مصرف شده راکتور شماره 3 پاشید تا از گرم شدن بیش از حد آن جلوگیری کند.

یک دستگاه آتش‌نشانی بدون سرنشین خیلی قدرتمندتر، اکنون از استرالیا وارد شده است. این سیستم که در شرکت بچتل تولید شده، با کنترل از راه دور وارد محل می‌شود و می‌تواند 9 هزار لیتر آب را در هر دقیقه به فاصله 150 متری بپاشد. این سیستم شامل چند پمپ و تریلر است و به حدی بزرگ است که در روز سه‌شنبه، دو هواپیمای ترابری نظامی C-17 برای حمل آن از استرالیا به پایگاه هوایی یوکوتا بکار گرفته شدند.

در همین حال، شرکت آی‌روبات در بدفورد ماساچوست، چهار ماشین را برای استفاده نیروهای دفاع ملی ژاپن (ارتش ژاپن) در فوکوشیما به آنجا ارسال کرده است. دو ماشین PackBot 510 و دو دستگاه بزرگ‌تر Warrior 710 ارسال شده‌اند، و اعضای نیروی دفاع ملی در حال آموزش دیدن برای کار با آنها هستند.

ماشین‌های آی‌روبات که معمولاً برای خنثی‌سازی بمب و ماموریت‌های مشابه به کار گرفته می‌شوند، خیلی کوچک‌تر و چابک‌تر از مونیروبوهای غول‌آسا هستند. با توجه به اینکه آنها قابلیت بالا رفتن از پله‌ها را دارند و حتی واریور توانایی حمل یک شلنگ را با خود دارد، آنها را می‌توان به داخل ساختمان‌های آسیب‌دیده فرستاد. با این وجود، آنها فاقد حفاظ سنگین تشعشعی مونیروبو هستند.

رابین مورفی از CRASAR، مرکز پژوهش و نجات به کمک روبات در دانشگاه تگزاس می‌گوید: «#171؛ این یک حالت پنجاه پنجاه است و نمی‌دانیم که تشعشع چه تاثیری بر عملکرد آنها خواهد داشت. ولی اگر داده‌های باارزشی به دست بیاورد، مرگ در چنین جایی، افتخاری برای یک روبات خواهد بود.»

در روز شنبه، گروه فرانسوی INTRA (مداخله روباتی در سوانح) برای فرستادن یک تیم به ژاپن با استفاده از هواپیمای ترابری غول‌آسای آنتونوف (بزرگ‌ترین هواپیمای جهان) آماده می‌شد. اینترا مجهز به ناوگانی از روبات‌های تخصصی برای استفاده در بحران‌های هسته‌ای است. این ناوگان شامل ERASE شش تنی است که یک دسته هیدرولیک قدرتمند دارد، و همچنین EROS کوچک‌تر برای عملیات داخل ساختمان. علاوه بر این‌ها، یک روبات رله رادیویی به نام ERELت، اجازه کنترل ماشین‌ها را از فاصله چند کیلومتری می‌دهد.

مایکل کوالیر، رئیس اینترا، به خبرنگاران گفت: «#171؛ تنها پیش از بار زدن تجهیزات در هواپیما، ما پیامی دریافت کردیم که ژاپن اعلام کرده #171؛ نیازی به استفاده از روبات‌های اینترا در شرایط کنونی ندارد. روبات‌های ما اکنون به محل اصلی خود بازگردانده شده‌اند.»